

ærede Medlems Side og fra de af hans politiske Meningsfæller, der har ført Ordet paa Arbejdernes Vegne, end at man ønskede, at der skulde blive Plads netop for disse stærke Ord om Skændsel, om Løntrykkeri o. s. v.

Jeg tror nu ikke, det ærede Medlem Hr. Stauning har været heldig i saa Henseende; det forekommer mig, at hele dette Spørgsmaals Fremdragen her har vist for det første, at der hos det ærede Medlem er en vis Ligeegyldighed for Administrationen af Statens Midler, dernæst, at der er en ejendommelig Uoverensstemmelse mellem Kravet om Igangsættelse af Arbejder og det, at man ved alle Midler vil gøre disse Arbejder saa kostbare som muligt.

Og saa tror jeg for øvrigt, at der ogsaa er en Modsætning mellem paa den ene Side det ærede Medlem Hr. Stauning og dem, der paa hans Partis Vegne har ført Forhandlingerne, og paa den anden Side selve den Arbejderbefolkning, de repræsenterer. Socialdemokraterne bruger altid meget stærke Ord, naar det gælder om at bevise, at de er Arbejdernes sande Venner, og at alle vi andre kun pønser paa at gøre Arbejderne al den Fortræd, vi kan. Det er, ligesom de er bange for, at hvis de ikke taler højt her, er der Fare for, at de ikke bliver troet. Det ærede Medlem Hr. Stauning talte saaledes om, at Arbejderne blev haanet — mindre kunde ikke gøre det —, og da han i den Forbindelse anførte, at 110 000 af Københavns Indbyggere var født paa Landet, henstillede han til mig, om jeg dog ikke vilde stille mig noget mere forstaaende blot overfor disse 110 000, der var indvandret fra Landet. Det ærede Medlem skulde ikke gøre sig Ulejlighed med den Slags Henstillinger, det ærede Medlem skulde hellere prøve at give Arbejderne ærlig Besked om, hvad det er, der tales om, og hvad det ogsaa er, der siges om Arbejderne udenfor Socialdemokraternes Kreds. Det ærede Medlem maa dog, hvis han overhovedet læser andre Blade end „Social-Demokraten“, vide, at jeg ingen Sinde har talt haanende eller nedsettende om Arbejderstanden. Det ærede Medlem vilde give det Udseende af, at jeg ikke havde noget som helst Kendskab til Arbejderne eller deres Kaar; deri taget det ærede Medlem alligevel fejl. Jeg kender Arbejderne, taget enkeltvis, ganske godt, medens det ærede Medlem vistnok har mere Kendskab til dem, saaledes som de under Socialdemokratiets Tvangsledelse optræder i Organisationerne. Efter min Mening har vi her i Landet, naar vi træffer dem ved Arbejdet i det daglige Liv, en dygtig og sundt

tænkende, retsindig Arbejderstand. Det ærede Medlem vil heller aldrig nogen Sinde have hørt eller set, at jeg har vendt mig imod Arbejderne. Hvad jeg har vendt mig imod, det er det ærede Medlem og hans Parti; det, jeg har vendt mig imod, er Socialdemokratiets Vildledelse af Arbejderne og hans Partifællers stadige Tale om, at Arbejderne er de eneste forurettede, at alle andre ønsker at sætte Foden paa Nakken af dem, at Midlet til at komme ud af Krisen og af Arbejdsløsheden er blot at producere mindre og forbruge mere, og at det blot gælder om, uden at tage Hensyn til Følgerne, at staa fast paa Dogmet om den 8 Timers Arbejdsdag. Hvis det ærede Medlem overhovedet havde gjort sig den Ulejlighed at gøre sig bekendt med, hvad jeg har sagt, vilde han vide, at jeg lige saalidt har talt fjendtlige Ord imod Byernes Befolkning, som jeg har gjort det imod Arbejderne, og hans Henstilling med Hensyn til de 110 000 var derfor overflødig. Jeg har Gang paa Gang udtalt, at her i Landet er vi alle Bønder, eller ogsaa nedstammer vi fra Bønder, at der er i Virkeligheden det samme Stof i os alle sammen, og at derfor de Bestræbelser, der fra visse Sider udfoldes for at dele Befolkningen i forskellige Klasser og forskellige Erhvervsgrupper og stille dem op med draget Sværd imod hinanden, er baade unaturlige og skadelige. Det er hverken mig eller det Parti, jeg tilhører, der ønsker at drive Politik gennem Klassesdeling eller Dyrkning af snævre materialistiske Klasseinteresser. Det vilde have været meget ønskeligt, om det ærede Medlem Hr. Stauning og hans Parti med Sandhed kunde sige det samme.

Det kan jo ikke undre, at det ærede Medlem Hr. Rode ogsaa i denne Henseende, saa godt han formaaede, sekunderede Socialdemokratiets Ordfører (Stauning). Det ærede Medlem anvendte det smagfulde Udtryk „Dragesød“ om de Taler, jeg har holdt, og vilde derved antyde, at jeg tilsigtede at sætte Erhvervene op imod hinanden. Denne Fremstilling har intet som helst Holdpunkt at støtte sig til, men den har en Tendens, der kunde tyde paa, at det ærede Medlems Interesse for Erhvervenes Samarbejde ikke er saa rodfæstet, som han i sin Tale gerne vilde give det Udseende af. Om dette Samarbejde mellem Erhvervene, som nok skal blive fortsat, fordi det er uundværligt for Erhvervene, vil jeg gerne sige, at det maa ifølge sin Natur være frivilligt; Samarbejde og Tvang kan overhovedet ikke trives sammen, Samarbejde og Tvang er lige overfor hinanden som Ild